

MORFOLOŠKE ZAKONITOSTI ZLATNOG PRESEKA
U TIPOLOGIJI I DISPOZICIJI ELEMENATA
ENTERIJERA JAVNE NAMENE

autor:

Katarina Lončarević

Beograd,

jul, 2015

„Osnova se razvija spolja ka unutra ; spoljašnjost je rezultat unutrašnjosti“

Le Corbusier

Navedeno polazište implicira princip pristupa izradi idejnog rešenja. Ono se bazira na prepoznavanju osnova prostora i iznalazenju njegovih karakteristika. Obzirom da projektom obuhvaćen prostor nema –osim pravila zakupca, nikakva druga određenja koja se tiču stila, načina obrade sadržaja i rasvete, projektovanje je započeto određivanjem prostorno adekvatnog modula koji je ergonomske-antropološki aplikativan.

Namena enterijera nije da ogradi i izoluje već poveže prostor sa postojećom celinom . Obzirom na koncepcijski i vizuelni paradoks ponuđenog u neposrednoj blizini lokala, i u celom tržišnom centru u smislu čestih izmena oprečnog sadržaja u cilju promovisanja proizvoda, princip izrade idejnog rešenja je baziran na humanizaciji date sredine.

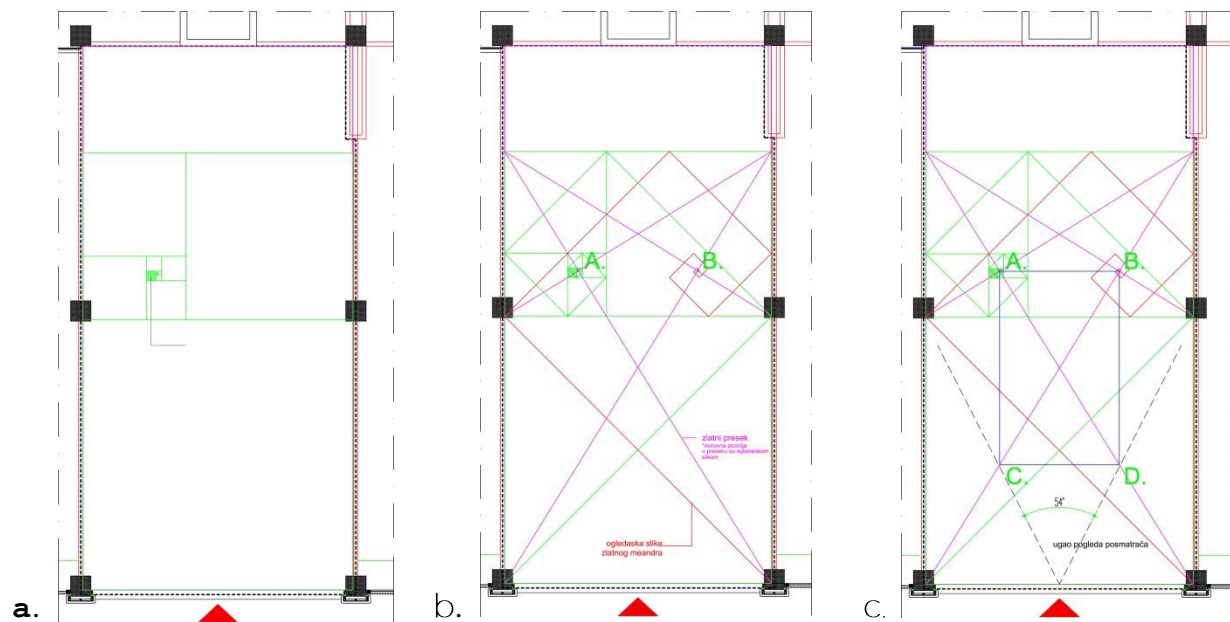
Time se postavka segmentira po fazama na:

- Obradu pravilnosti prostora
- Proračun idealne vizure fronta lokala
- Postavka grupe elemenata enterijera na osnovu dobijene distance
- Segmentacija dobijene celine prema prostornim i funkcionalnim preferencama buduće namene lokala.

1.0 Vizura - projektovana distanca posmatrača kao početna jedinica mere

Uzimajući u obzir sve od prethodno navedenog - odabir prilaza začetku formiranja idejnog rešenja na osnovu pretpostavljenog projektnog zadatka kreiranja enterijera javne namene konstruisanje osnovnog modula, jedinice mere ima sledeće polazište:

- obrada pretpostavnjenog prostora kreće iz iznalaženja zakonitosti istog - konstruisanja podela po principu zlatnog preseka. Princip iznalaženja zamišljenih tačaka u prostoru i njihovo povezivanje u smisaone celine zasnovanih na opšte prihvaćenoj bazi postizanja harmonije i sklada u prostoru predstavlja konstruktabilan pristup zarad daljeg analognog razvoja rešenja.

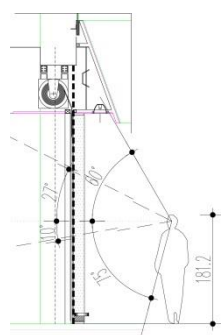
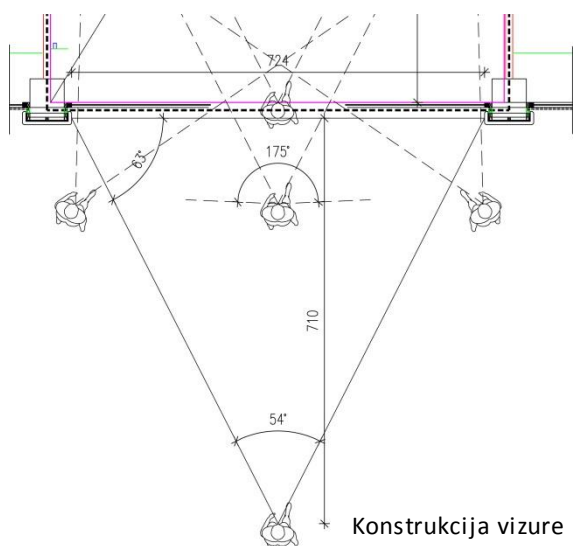

Osnova lokala

Prostor je ovim izdijeljen u /po dužoj osi gledano/ na 3 celine, 2 definisane i trećoj novonastaloj. Sve navedene celine predstavljaju komunikacione zone budućeg uređenja.

a. Pretpostavka pozicije osnovnog kvadrata za konstruisanje podela je vezana za širinu fronta lokala.; b. Time se dobija početak zlatnog meandra koji u svojoj bazi određuje sadržajnu meru koja dalje definiše podele dobijenog gabarita skupa elemenata sublimiranih u zatvoreni objekat, centralni kubus.; c. Pozicija centralnog kubusa je postavljena u presecima svih navedenih preseka i poklapa se sa pozicijom preseka očekivane vizure posmatrača na ulazu.

Navedena vizura je konstruisana na pretpostavci da je ugao sagledavanja objekta gde je vidno polje po širini 54 stepena. Time, ako je postojeće stanje koridora širine 7.25m, prema pretpostavljenoj širini fronta po navedenim zakonitostima proračunavanja idealne vizure, dobija se distanca koja sa navedenim uglom formira u tačkama C. i D. preseke navedenih osa i frontalni gabarit kvadra - skupa elemenata.

Bočni presek ugla gledanja
Posmatrača pred ulazom lokala

Dobijeni pravougaonik ABCD se segmentira dodatno prema istovetno prvobitno postavljenom principu, kreirajući dalje celine adekvatnih gabarita privedenih budućoj nameni.

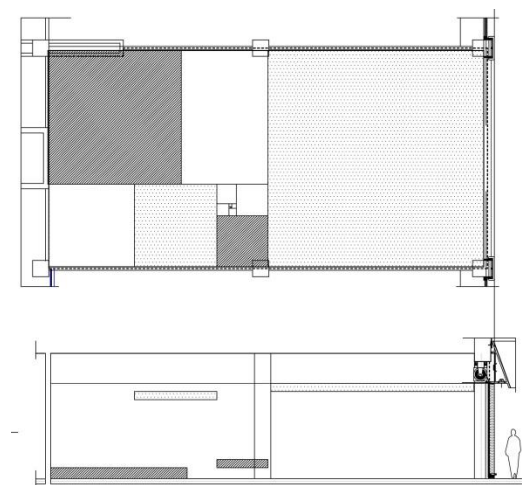
2.0 Primena izvedene mere

Vertikalno elementi se izdižu i dobijaju trodimenzionalnost prema određenoj osnovnoj meri (crtež a.), koja je okvirno - 30cm /27,9cm/ čime je adaptibilna za kreiranje nameštaja po visinama koje multiplikacijom dobijaju visine adekvatne za funkcionisanje objekta čija je osnovna namena ugostiteljske prirode /šank, šank sedenje, i dalje celine poput odmorišta, platoa/.

3.0 Tipologija elemenata

Primena modula se paralelno može sagledati kroz dualan princip rešavanja prostora:

1. Prvobitno postavljena podela prostora se po navedenim segmentima izdiže za visinu osnovnog modula i postavlja se u zonama poda i plafona. Izmena zona je vezana za kretanje po spirali reverzibilno - ka njenom centru da bi se ostvarila ritmična gradacija navedenih izmena koje bi se kretale, odnosno umanjivale po vertikali. Time se postiže vizuelna iluzija prostornosti gde se postavljanjem velikih površi lateralno i jednog segmenta unazad u odnosu na ulaz i dužu stranu obrađivanog prostora postiže efekat širine. Dodatno tako tretiran prostor simulira raspored površina u prirodi, otvorenom prostoru - gde je tendencija da korisnika uvodi u isti model ponašanja asocijacijom na parkovske platoe.

2. Operativno-funcionalne zone se prateći pravilnosti krajnje pretpostavljenog utiska iz drugostepeno formiranog kubusa pozicioniraju po prostoru. U cilju održive komunikacije se „kreću“ translatorno po osama osnovnog preseka i radijalno. Time se pravi dispozicija elemenata koje podpadaju sferi geštalt-a u smislu vizuelnih formiranja celina. Manipulativni karakter izmena pozicije, osim instalaciono opravdane pozicije pulta i retro pulta implicira mogućnost dodatne upotpunjene namene uvođenjem više funkcija - odnosno režima rada.

Tipologija elemente ovog pristupa postavljanja prostorne organizacije podrazumeva po navedenim principima u prvoj grupi etaže, podeste, niže galerije, dok se elementi druge grupe odnose na konkretizovanje isporučivanja namene kroz jasno definisane upotrebne predmete: pult, retro-pult, stolovi, stolice. Dodatno u drugoj grupi se podrazumevaju takođe osnovne i čiste forme koje su jedino funkcionalno opravdano raslojene na minimalne segmente prema nameni koju treba da zadovolje.

Elementi prve grupe, određeni materijalizacijom su svetleća tela pretpostavljajući time oblogu i konstrukciju, sublimirajući u sebi ukupnu rasvetu lokala. Tako se objedinjujući princip upotpunjuje dodatnom manifestacionom dimenzijom podražavajući konceptualno neposredno okruženje uvođenjem materijala koji je u okolini većinski prisutan i istovetno plasiran.

Prateće rešenje podrazumeva više opcija koje, zavisno od odabira- mogu naglasiti manifestacioni karakter objekta tehničko-tehnoločkim sredstvima/opcija 1,a/ ili zadržati osnovni karakter/ opcija 1 i opcija 2/